

Dosarul nr.2ra-804/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: V. Martînenco
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Firma „Epidavr” SRL,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a AP „Biroul Național al
Asigurătorilor de Autovehicule” către SRL „Epidavr”, intervenient accesoriu
Anmeghichean Alexandru, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a
dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Firma „Epidavr” SRL și menținută hotărârea din 15
februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost
admisă,

c o n s t a t ă:

La 14 decembrie 2017, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a
depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcursul judecării cauzei, către
SRL „Epidavr”, intervenient accesoriu Anmeghichean Alexandru, cu privire la
încasarea despăgubirii de asigurare și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12 ianuarie 2017, s-a produs un accident
rutier, în rezultatul căruia autovehiculul de model Iveco Daily 35C12, cu n/î XXX,
condus de Anmeghichean Alexandru, a tamponat automobilul de model Dacia Logan,
cu n/î XXX, condus de Mîndru Vitalii.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 605349 din 12 ianuarie
2017, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Anmeghichean
Alexandru, care la momentul producerii accidentului deținea poliță de asigurare
obligatorie de răspundere civilă auto internă, însă care nu corespunde prevederilor
Legii nr. 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere
civilă pentru pagube produse de autovehicule.

La 06 februarie 2017, Mîndru Vitalii s-a adresat cu cerere către AP „Biroul
Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, solicitând acordarea despăgubirilor ce i
se cuvin, urmare a prejudiciului suferit în rezultatul accidentului de circulație produs
la 12 ianuarie 2017.

Astfel, la 03 mai 2017, în temeiul art. 33 alin. (3) din Legea nr. 414 și în baza ordinului nr. ovs 274/17 din 02 mai 2017, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a achitat lui Mîndru Vitalii, din mijloacele Fondului de Protecție a Victimelor Străzii, despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate autovehiculului Dacia Logan cu n/î XXX, în sumă totală de 11 109, 57 de lei.

La 29 mai 2017, a expediat în adresa pârâtului o pretenție, prin care a solicitat recuperarea despăgubirii achitate lui Mîndru Vitalii, care a rămas neexecută.

AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a solicitat încasarea de la SRL „Epidavr” a sumei de 11 109, 57 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei de 394, 46 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 2 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 345, 12 de lei cu titlu de taxă de stat.

În drept, acțiunea este întemeiată pe dispozițiile art. 4 alin. (1), art. 8 alin. (1)-(2³), art. 20 alin. (5), art. 33 alin. (3) și (8) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, art. 35 lit. a), art. 36 din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, art. 617 alin. (1), art. 618, art. 619 alin. (2) din Codul civil.

Prin hotărârea din 15 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat, de la SRL „Epidavr” în beneficiul AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule”, suma de 11 109, 57 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 394, 46 de lei cu titlu de dobânda de întârziere, suma de 345, 12 de lei cu titlul de cheltuieli de achitare a taxei de stat și suma de 2500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 11 martie 2019, SRL „Epidavr” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2019.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că concluzia primei instanțe, cu privire la admiterea acțiunii, este justă, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită o apreciere juridică cuvenită. În opoziție, apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Or, argumentele apelului se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente speței. Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul a conchis că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 Cod de procedură civilă.

La 20.01.2020, Firma „Epidavr” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea, fapt ce inevitabil s-a răsfrânt pe cale de consecință asupra soluției adoptate.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 05 noiembrie 2019 și comunicată participanților la proces la 04 decembrie 2019 (f. d. 157), iar recursul a fost declarat la 20 ianuarie 2020. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Firma „Epidavr” SRL, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Firma „Epidavr” SRL, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurantei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe

care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Firma „Epidavr” SRL.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Firma „Epidavr” SRL.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru